

SVETO PISMO

Vjerujemo da je Biblija pisana Božja objava čovjeku, pa prema tome svih šezdeset šest biblijskih knjiga koje su nam dane po Svetomu Duhu sačinjava plenarnu (jednako nadahnutu u svim djelovima) Božju Riječ (1. Korinćanima 2:7-14; 2. Petrova 1:20-21).

Vjerujemo da je Božja Riječ objektivna objava (1. Solunjanima 2:13; 1. Korinćanima 2:13), doslovno nadahnutu u svakoj riječi (2. Timoteju 3:16), potpuno nepogrešiva u izvornim spisima, pouzdana i od Bog potekla. Mi naučavamo doslovno, gramatičko-povijesno tumačenje Svetog pisma koje potvrđuje vjerovanje da prva poglavlja Postanka opisuju stvaranje u šest doslovnih dana (Postanak 1:31; Izlazak 31:17).

Vjerujemo da jedino Biblija sadrži nepogrešiva pravila vjere i prakse (Matej 5:18; Ivan 10:35; 16:12--13; 17:17; 1. Korinćanima 2:13; 2. Timoteju 3:15-17; Hebrejima 4:12; 2. Petrova 1:20-21).

Vjerujemo da je Bog govorio po svojoj pisanoj Riječi procesom dvojnog autorstva. Sveti Duh je na taj način nadnaravnim postupkom nadgledao ljudske autore te su oni, kroz svoje različite osobnosti i stilove pisanja, sastavili i zapisali Božju Riječ čovjeku (2. Petrova 1:20--21) bez greške u cijelini ili u dijelovima (Matej 5:18; 2. Timoteju 3:16).

Vjerujemo da, iako može biti nekoliko primjena pojedinog ulomka iz Svetoga pisma, postoji samo jedno ispravno tumačenje. Točno značenje Svetog pisma se može utvrditi kada se dosljedno primjeni doslovna, gramatičko-povijesna metoda tumačenja uz prosvjetljenje Svetog Duha (Ivan 7:17; 16:12-15; 1. Korinćanima 2:7-15; 1. Ivanova 2:20). Odgovornost vjernikâ je da pažljivo ustanove pravu namjeru i značenje Svetog pisma, shvaćajući da se pravilna primjena odnosi na svaki naraštaj. Istinita je tvrdnja da Sveto pismo sudi ljude, a nikada obrnuto.

BOG

Vjerujemo da postoji samo jedan živi i pravi Bog (Ponovljeni zakon 6:4; Izaija 45:5-7; 1. Korinćanima 8:4), vječni, sveznajući Duh (Ivan 4:24), savršen u svim svojim značajkama, jedan u biti, vječno postojeći u trima osobama - Ocu, Sinu i Svetome Duhu (Matej 28:19; 2. Korinćanima 13:14) - od kojih svaka jednako zaslužuje slavljenje i poslušnost.

Bog Otac

Vjerujemo da je Bog Otac prva osoba Trojstva koja vlada i uređuje sve stvari prema vlastitoj svrsi i milosti (Psalam 145:8-9; 1. Korinćanima 8:6). On je Stvoritelj svega (Postanak 1:1-31; Efežanima 3:9). Kao jedini apsolutni i svemogući Vladar u svemiru, on je suveren u stvaranju, providnosti i otkupljenju (Psalam 103:19; Rimljanima 11:36). Njegovo očinstvo obuhvaća određenje u Trojstvu i odnos sa čovječanstvom. Kao Stvoritelj, on je Otac svim ljudima (Efežanima 4:6), ali je duhovni Otac samo vjernicima (Rimljanima 8:14; 2. Korinćanima 6:18). On je za vlastitu slavu odredio sve stvari koje se imaju dogoditi (Efežanima 1:11). On stalno obdržava, upravlja, vodi i vlada nad svim stvorenjima i događajima (1. Ljetopisa 29:11). U svojoj suverenosti, on nije ni tvorac ni odobravatelj grijeha (Habakuk 1:13; Ivan 8:38-47), niti ograničava odgovornost moralno-inteligentnih stvorenja (1. Petrova 1:17). On je od vječnosti milostivo izabrao one koji će biti njegovi (Efežanima 1:4-6); spašava od grijeha sve koji dolaze k njemu kroz Isusa Krista; svakoga koji dode k njemu posvoji i kroz posvojenje postaje njihovim Ocem (Ivan 1:12; Rimljanima 8:15; Galaćanima 4:6; Hebrejima 12:5-9).

Bog Sin

Vjerujemo da Isus Krist kao druga osoba Trojstva posjeduje sve božanske značajke i po njima je jednak, istobitan i istovječan s Ocem. (Ivan 10:30; 14:9).

Vjerujemo da je Bog Otac stvarao prema vlastitoj volji, kroz svojega Sina Isusa Krista, po kojem sve stvari imaju kontinuitet u postojanju i djelovanju (Ivan 1:3; Kološanima 1:15-17; Hebrejima 1:2).

Vjerujemo da se utjelovljenjem (kada je Bog postao čovjekom) Krist odrekao samo povlastica božanstva ali ne i svoje božanske biti, bilo položajno ili iskustveno (načinski). Po utjelovljenju, vječno postojeća druga osoba Trojstva (Isus Krist) je prihvatila sve bitne osobine ljudskosti i tako postala Bogo-čovjekom (Filipljanima 2:5-8; Kološanima 2:9).

Vjerujemo da Isus Krist predstavlja ljudskost i božanstvo u nerazdvojnem jedinstvu (Mihej 5:2; Ivan 5:23; 14:9-10; Kološanima 2:9).

Vjerujemo da je naš Gospodin Isus Krist bio rođen od djevice (Izaija 7:14; Matej 1:23,25; Luka 1:26-35), da je bio Bog u tijelu (Ivan 1:1,14), te da je svrha njegova utjelovljenja bila objaviti Boga, otkupiti čovjeka i vladati nad Božjim kraljevstvom (Psalam 2:7-9; Izaija 9:6; Ivan 1:29; Filipljanima 2:9-11; Hebrejima 7:25-26; 1. Petrova 1:18-19).

Vjerujemo da se po utjelovljenju druga osoba Trojstva odrekla svojih prava na sve povlastice supostojanja s Bogom i preuzela narav sluge, iako se nikad nije lišila božanskih osobina (Filipljanima 2:5-8).

Vjerujemo da je naš Gospodin Isus Krist postignuo naše otkupljenje prolijevanjem svoje krvi kroz žrtvenu smrt na križu, te da je njegova smrt bila dragovoljna, pobjedonosna, nadomjesna, pomirbena i otkupiteljska (Ivan 10:15; Rimljanima 3:24-25; 5:8, 1. Petrova 2:24).

Vjerujemo da je na temelju učinkovitosti smrti našega Gospodina Isusa Krista, vjerujući griješnik oslobođen kazne, snage, a jednoga dana i same nazočnosti grijeha, te da je proglašen pravednim, da mu je dan vječni život i da je usvojen u Božju obitelj (Rimljanima 3:25; 5:8-9; 2. Korinćanima 5:14-15; 1. Petrova 2:24; 3:18).

Vjerujemo da je naše opravdanje osigurano njegovim doslovnim, tjelesnim uskrsnućem od mrtvih, te da je on uzašao i sada sjedi s desne strane Ocu, gdje posreduje kao naš Zagovornik i Veliki svećenik (Matej 28:6; Luka 24:38-39; Djela 2:30-31; Rimljanima 4:25; 8:34; Hebrejima 7:25; 9:24; 1. Ivanova 2:1).

Vjerujemo da je, uskrsnućem Isusa Krista iz groba, Bog potvrdio božanstvo svojega Sina i dokazao da je prihvatio Kristovo otkupiteljsko djelo na križu. Isusovo tjelesno uskrsnuće je također jamstvo budućeg uskrslog života svih vjernika (Ivan 5:26-29; 14:19; Rimljanima 1:4; 4:25; 6:5-10; 1. Korinćanima 15:20,23).

Vjerujemo da će se Isus Krist vratiti po svoju Crkvu koja je njegovo Tijelo, uzeti je k sebi pri uznesenju i vratiti se sa svojom Crkvom u slavi, te uspostaviti svoje Tisućugodišnje kraljevstvo (Milenij) na zemlji (Djela 1:9--11; 1. Solunjanima 4:13-18; Otkrivenje 20).

Vjerujemo da je Gospodin Isus Krist onaj po kojemu će Bog suditi čovječanstvo (Ivan 5:22-23), i to:

- a. Vjernike (1. Korinćanima 3:10-15; 2. Korinćanima 5:10)
- b. Živučie stanovnike zemlje koje zatekne prilikom svojega slavnog povratka (Matej 25:31-46)
- c. Umrle nevjernike kod Velikog bijelog prijestolja (Otkrivenje 20:11-15)

Kao Posrednik između Boga i čovjeka (1. Timoteju 2:5), kao Glava njegova Tijela - Crkve (Efežanima 1:22; 5:23; Kološanima 1:18), te kao sveopći Kralj koji će vladati na Davidovu prijestolju (Izaija 9:6; Luka 1:31--33), on je

konačni Sudac svih koji neće uzvjerovati u nj kao Gospodina i Spasitelja (Matej 25:14-46; Djela 17:30-31).

Bog Sveti Duh

Vjerujemo da je Sveti Duh božanska, vječna, samostalna osoba koja posjeduje sve značajke osobnosti i božanstva, obuhvaćajući um (1. Korinćanima 2:10-13), osjećaje (Efežanima 4:30), volju (1. Korinćanima 12:11), vječno postojanje (Hebrejima 9:14), sveprisutnost (Psalam 139:7-10), sveznanje (Izaija 40:13-14), svemoćnost (Rimljanima 15:13), i istinitost (Ivan 16:13). U svim božanskim osobinama on je jednak i istobitan (iste naravi) s Ocem i Sinom (Matej 28:19; Djela 5:3-4; 28:25-26; 1. Korinćanima 12:4-6; 2. Korinćanima 13:14; Jeremija 31:31-34 s Hebrejima 10:15-17).

Vjerujemo da je zadaća Svetoga Duha provoditi božansku volju u odnosu na cijelo čovječanstvo. Priznajemo njegovo suvereno djelovanje u stvaranju (Postanak 1:2), utjelovljenju (Matej 1:18), pisanom otkrivenju (2. Petrova 1:20-21) i djelu spasenja (Ivan 3:5-7).

Vjerujemo da je djelo Svetoga Duha u ovom dobu (dispencaciji) započelo na Dan Duhova kada je on došao od Oca, kao što je Krist obećao (Ivan 14:16-17; 15:26), potaknuti i upotpuniti izgradnju Kristova tijela, koje je njegova Crkva (1. Korinćanima 12:13). Široki spektar njegova božanskog djelovanja obuhvaća uvjeravanje svijeta s obzirom na grijeh, pravednost, i sud; proslavljanje Gospodina Isusa Krista i suobličavanje vjernika s Kristom (Ivan 16:7-9; Djela 1:5; 2:4; Rimljanima 8:29; 2. Korinćanima 3:18; Efežanima 2:22).

Vjerujemo da je Sveti Duh nadnaravni i suvereni posrednik u obnovi, koji krsti sve vjernike u Tijelo Kristovo (1. Korinćanima 12:13). Sveti Duh također prebiva u vjernicima, posvećuje ih, daje im snagu za službu i opečačuje ih za dan otkupljenja (Rimljanima 8:9; 2. Korinćanima 3:6; Efežanima 1:13).

Vjerujemo da je Sveti Duh božanski Učitelj, koji je uvodio apostole i proroke u svu istinu kada su se posvetili pisanju Božje objave, Biblije. Sveti Duh je nazočan u svakom vjerniku od trenutka spasenja, a dužnost je svih onih koji su rođeni od Duha da se ispunjavaju (budu vođeni) Duhom (Ivan 16:13; Rimljanima 8:9; Efežanima 5:18; 2. Petrova 1:19-21; 1. Ivanova 2:20,27).

Vjerujemo da Sveti Duh raspodjeljuje duhovne darove Crkvi. Sveti Duh ne proslavlja samoga sebe niti svoje darove razmetljivim očitovanjima, već

proslavlja Krista primjenjujući njegovo djelo otkupa izgubljenih i utvrđujući vjernike u svetoj vjeri (Ivan 16:13-14; Djela 1:8; 1. Korinćanima 12:4-11; 2. Korinćanima 3:18).

U tom smislu vjerujemo da je Bog Sveti Duh suveren u raspoređivanju svih njegovih darova radi privođenja k savršenstvu svetih u sadašnje vrijeme, a da su govor u jezicima i očitovanje čudesnih znakova u prvim danima crkve imali za svrhu potvrđivanje vjerodostojnosti apostolâ kao objaviteljâ božanske istine, te nikada nisu trebali biti obilježje života vjernika (1. Korinćanima 12:4-11; 13:8-10; 2. Korinćanima 12:12; Efežanima 4:7--12; Hebrejima 2:1-4).

ČOVJEK

Vjerujemo da je Bog stvorio čovjeka izravno i neposredno, na svoju sliku. Čovjek je stvoren slobodan od grijeha, s razumnom naravi, umom, voljom, samoodređenjem i moralnom odgovornošću pred Bogom (Postanak 2:7; 15-25; Jakov 3:9).

Vjerujemo da je Božji naum u stvaranju čovjeka bio da čovjek proslavlja Boga, uživa u zajedništvu s Bogom, te da živi svoj život po Božjoj volji i tako ostvari svrhu koju mu je Bog namijenio u svijetu (Izaija 43:7; Kološanima 1:16; Otkrivenje 4:11).

Vjerujemo da je u Adamovom grijehu neposlušnosti prema Božjoj otkrivenoj volji i njegovoj Riječi, čovjek izgubio nevinost, zaslužio kaznu duhovne i tjelesne smrti, te je podvrgnut Božjem gnjevu i postao urođeno pokvaren i potpuno nesposoban da izabere ili učini ono što je prihvatljivo Bogu (osim uz djelovanje božanske milosti). Bez ikakve vlastite moći koja bi ga vratila u prijašnje stanje, čovjek je beznadno izgubljen. Stoga je čovjekovo spasenje u cijelosti ostvareno po Božjoj milosti, kroz otkupiteljsko djelo našeg Gospodina Isusa Krista (Postanak 2:16-17; 3:1-19; Ivan 3:36; Rimljanima 3:23; 6:23; 1. Korinćanima 2:14; Efežanima 2:1-3; 1. Timoteju 2:13-14; 1. Ivanova 1:8).

Jer vjerujemo da su svi ljudi bili u Adamu, njegova je narav iskvarena grijehom prenesena na sve ljude u svimvremenima, pri čemu je jedina iznimka Isus Krist. Svi ljudi su prema tome griješnici po naravi, po izboru i po božanskoj objavi (Psalam 14:1-3; Jeremija 17:9; Rimljanima 3:9-18,23; 5:10-12).

SPASENJE

Vjerujemo da spasenje u potpunosti potječe od Boga, po milosti, i temelji se na otkupiteljskom djelu Isusa Krista, zaslugom njegove prolivene krvi, a ne na

ljudskim djelima i zaslugama (Ivan 1:12; Efežanima 1:7; 2:8-10; 1. Petrova 1:18-19).

Obnova (novo rođenje)

Vjerujemo da je obnova natprirodno djelo Svetoga Duha po kojem su darovani božanska narav i božanski život (Ivan 3:3-7; Tit 3:5). To se događa istovremeno i postiže se samo snagom Svetoga Duha po Božjoj Riječi (Ivan 5:24) kada pokajani grešnik, osnažen Svetim Duhom, s vjerom prihvati božanski pribavljeno spasenje. Istinska obnova se pokazuje plodovima dostojnih pokajanja, te vidljivim pravednim stavovima i ponašanjem. Dobra djela su pravi dokaz i plod obnove (1. Korinćanima 6:19-20; Efežanima 2:10), pa su prisutna u životu vjernika do mjere do koje se on podređuje vodstvu Svetoga Duha u svojem životu kroz vjernost i poslušnost Božjoj Riječi (Efežanima 5:17-21; Filipljanima 2:12b; Kološanima 3:16; 2. Petrova 1:4--10). Ta poslušnost potiče vjernika na stalno suobličavanje s Gospodinom Isusom Kristom (2. Korinćanima 3:18). Takvo suobličavanje dostiže svoj vrhunac proslavljanjem vjernika o Kristovom dolasku (Rimljanima 8:17; 2. Petrova 1:4; 1. Ivanova 3:2-3).

Izbor

Vjerujemo da je izbor Božje djelo po kojem je on prije stvaranja svijeta po Kristu izabrao one koje milostivo obnavlja, spašava i posvećuje (Rimljanima 8:28-30; Efežanima 1:4-11; 2. Solunjanima 2:13; 2. Timoteju 2:10; 1. Petrova 1:1-2).

Vjerujemo da se suvereni izbor ne suprotstavlja čovjekovoj odgovornosti pri pokajanju i vjerovanju u Krista kao Spasitelja i Gospodina, niti je nijeće (Ezekiel 18:23,32; 33:11; Ivan 3:18-19,36; 5:40; Rimljanima 9:22-23; 2. Solunjanima 2:10-12; Otkrivenje 22:17). Ipak, budući da suverena milost obuhvaća sredstvo prihvaćanja dara spasenja kao i sâm dar, suvereni izbor ima ishodište u onome što Bog odluči. Svi koje Otac pozove k sebi će doći u vjeri i sve koji dođu u vjeri Otac će primiti (Ivan 6:37-40,44; Djela 13:48; Jakov 4:8).

Vjerujemo da nezaslužena naklonost koju Bog daruje potpuno izopačenim grešnicima nije povezana ni sa kakvom njihovom namjerom ili Božjim očekivanjem onoga što bi oni mogli učiniti svojom voljom, nego dolazi potpuno od njegove suverene milosti i milosrđa (Efežanima 1:4-7; Tit 3:4-7; 1. Petrova 1:2).

Vjerujemo da se ne bi trebalo smatrati kako je izbor utemeljen na apstraktnoj suverenosti. Bog je istinski suveren, ali tu suverenost primjenjuje u skladu s ostalim svojim atributima, osobito sa svojim sveznanjem, pravednošću, svetošću, milošću, mudrošću i ljubavlju (Rimljanima 9:11-16). Ta suverenost će uvijek uzvisivati Božju volju na način koji je sukladan s njegovim karakterom kojeg je očitovao u životu našeg Gospodina Isusa Krista (Matej 11:25-28; 2. Timoteju 1:9).

Opravdanje

Vjerujemo da je opravdanje pred Bogom Božje djelo (Rimljanima 8:33) kojim on proglašava pravednima one što su se po vjeri u Krista pokajali za svoje grijeha (Izaija 55:6-7; Luka 13:3; Djela 2:38; 3:19; 11:18; Rimljanima 2:4; 2. Korinćanima 7:10) i priznali ga kao suverenog Gospodina (Rimljanima 10:9-10; 1. Korinćanima 12:3; 2. Korinćanima 4:5; Filipljanima 2:11). Ta pravednost nije povezana s ljudskim vrlinama ili djelima (Rimljanima 3:20; 4:6), a uključuje pripisivanje naših grijehâ Kristu (Kološanima 2:14; 1. Petrova 2:24) i Kristove pravednosti nama (1. Korinćanima 1:30; 2. Korinćanima 5:21). Time Bog dokazuje "da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa." (Rimljanima 3:26).

Posvećenje

Vjerujemo da je svaki vjernik posvećen (odvojen) za Boga opravdanjem i stoga je proglašen svetim i prepoznat kao svetac. To posvećenje je položajno i trenutno, te se ne bi trebalo miješati s progresivnim posvećenjem. Ono se odnosi na vjernikov položaj, a ne na njegovo sadašnje ponašanje ili stanje (Djela 20:32; 1. Korinćanima 1:2,30; 6:11; 2. Solunjanima 2:13; Hebrejima 2:11; 3:1; 10:10,14; 13:12; 1. Petrova 1:2).

Vjerujemo da djelovanjem Svetoga Duha postoji i progresivno posvećenje po kojem se iskustveno stanje vjernika približava njegovom položajnom posvećenju kojega je primio opravdanjem. Poslušnošću prema Božjoj Riječi i osnaženjem Svetoga Duha, vjernik je sposoban živjeti životom u kojem se posvećenje sve više očituje u skladu s Božjom voljom, te on postaje sve sličniji našem Gospodinu Isusu Kristu (Ivan 17:17,19; Rimljanima 6:1-22; 2. Korinćanima 3:18; 1. Solunjanima 4,3-4; 5:23).

U tom smislu, učimo da je svaka spašena osoba uključena u svagdanju borbu, jer se novo stvorenje u Kristu bori s tijelom, ali joj je pri tom na raspolaganju odgovarajuća pomoć za pobjedu po snazi Svetoga Duha koji u njoj prebiva. Vjernikova borba traje kroz cijeli njegov zemaljski život i nikada nije potpuno završena. Tvrdnje o iskorjenjivanju grijehâ u ovom životu nisu

biblijski utemeljene. Iskorjenjivanje grijehâ nije moguće, ali Sveti Duh omogućava pobjedu nad grijehom (Galaćanima 5:16-25; Efežanima 4:22-24; Filipljanima 3:12; Kološanima 3:9-10; 1. Petrova 1:14-16; 1. Ivanova 3:5-9).

Sigurnost

Vjerujemo da su svi otkupljeni, jednom spašeni, održani Božjom snagom i da su tako zauvijek sigurni u Kristu (Ivan 5:24; 6:37-40; 10:27-30; Rimljanima 5:9-10; 8:1,31-39; 1. Korinćanima 1:4-8; Efežanima 4:30; Hebrejima 7:25; 13:5; 1. Petrova 1:5; Judina 24).

Vjerujemo da svi vjernici imaju povlasticu radovati se radi sigurnosti svojeg spasenja po svjedočanstvu Božje Rijeci, koja ipak jasno zabranjuje zlorabljenje kršćanske slobode kao priliku za grešni život i tjelesnost (Rimljanima 6:15-22; 13:13-14; Galaćanima 5:13,25-26; Tit 2:11-14).

Odvojenje

Vjerujemo da se na odvojenje od grijeha poziva kroz cijeli Stari i Novi zavjet, te da Pismo jasno navodi da će se u posljednjim vremenima otpadništvo i svjetovnost razbuktati (2. Korinćanima 6:14; 7:1; 2. Timoteju 3:1-5).

Vjerujemo da bi iz duboke zahvalnosti za nezasluženu milost koju nam je Bog dao i zato što je naš proslavljeni Bog dostojan našeg potpunog posvećenja, svi spašeni trebali tako živjeti da očituju svoju uzvišenu ljubav prema Bogu i ne sramote našega Gospodina i Spasitelja. Također vjerujemo da se moramo odvojiti od svih oblika religijskog otpadništva, te svih svjetovnih i grešnih navika, što je Božja zapovjed (Rimljanima 12:1-2; 1. Korinćanima 5:9-13; 2. Korinćanima 6:14; 7:1; 1. Ivanova 2:15-17; 2. Ivanova 9-11).

Vjerujemo da vjernici moraju biti odvojeni za našega Gospodina Isusa Krista (2. Solunjanima 1:11-12; Hebrejima 12:1-2). Tvrdimo da je život kršćanina pravedan život, koji očituje učenja iskazana u Blaženstvima (Matej 5:2-12) i stalnu težnju za svetošću (Rimljanima 12:1-2; 2. Korinćanima 7:1; Hebrejima 12:14; Tit 2:11-14; 1. Ivanova 3:1-10).

CRKVA

Vjerujemo da sve koji uzvjeruju u Isusa Krista Sveti Duh trenutno postavlja u jedno jedinstveno duhovno Tijelo, Crkvu (1. Korinćanima 12:12-13), zaručnicu Kristovu (2. Korinćanima 11:2; Efežanima 5:23-32; Otkrivenje 19:7-8), kojoj je Krist Glava (Efežanima 1:22; 4:15; Kološanima 1:18).

Vjerujemo da je nastajanje Crkve, kao Kristovog Tijela, počelo na Dan Duhova (Djela 2:1-21,38-47) i da će biti dovršeno kada Krist dođe po svoje prilikom uzeća (1. Korinćanima 15:51-52; 1. Solunjanima 4:13-18).

Vjerujemo da je takva Crkva jedinstveni duhovni organizam kojega je Krist osmislio, sačinjen od svih nanovo rođenih vjernika u sadašnjem (crkvenom) vijeku (Efežanima 2:11-3:6). Crkva se razlikuje od Izraela (1. Korinćanima 10:32) i ona je tajna koja je otkrivena tek u sadašnjem vijeku (Efežanima 3:1-6; 5:32).

Vjerujemo da su utemeljenje i kontinuitet mjesnih crkava jasno definirani i naučavani u novozavjetnim Pismima (Djela 14:23,27; 20:17,28; Galaćanima 1:2; Filipljanima 1:1; 1. Solunjanima 1:1; 2. Solunjanima 1:1), te da su članovi jedinstvenog duhovnog Tijela upućeni da se udružuju u mjesne zajednice (crkve) (1. Korinćanima 11:18-20; Hebrejima 10:25).

Vjerujemo da je jedini vrhovni autoritet Crkve Krist (1. Korinćanima 11:3; Efežanima 1:22; Kološanima 1:18). pa su crkveno vodstvo, darovi, ustroj, stega i štovanje postavljeni pod njegovom vlašću, kao što stoji u Pismima. Biblijski određeni službenici koji služe pod Kristovim vodstvom i upravljaju zajednicom su starješine (nazvani su biskupima, pastirima i pastorima-učiteljima; Djela 20:28; Efežanima 4:11) i đakoni, koji moraju zadovoljavati određene biblijske kvalifikacije (1. Timoteju 3:1-13; Tit 1:5-9; 1. Petrova 5:1-5).

Vjerujemo da oni vode ili vladaju kao Kristovi sluge (1. Timoteju 5:17-22) i imaju njegove ovlasti u vođenju crkve. Zajednica se mora podrediti njihovom vodstvu (Hebrejima 13:7,17).

Vjerujemo u važnost učenja (Matej 28:19-20; 2. Timoteju 2:2), međusobnu odgovornost svih vjernika jednih prema drugima (Matej 18:5-14) i potrebu provođenja stegovnih postupaka sukladno Pismima, a prema članovima zajednice koji žive u grijehu (Matej 18:15-22; Djela 5:1-11; 1. Korinćanima 5:1-13; 2. Solunjanima 3:6-15; 1. Timoteju 1:19-20; Tit 1:10-16).

Vjerujemo u autonomnost mjesne crkve, njenu slobodu od vanjske uprave, vlasti ili kontrole, pravo na samoupravljanje i slobodu od uplitanja kakve hijerarhije, bilo pojedinaca ili organizacija (Tit 1:5).

Vjerujemo da Biblija zagovara suradnju među istinskim crkvama radi dostojanstvenijeg predstavljanja i promicanja vjere. Međutim, svaka bi mjesna crkva preko svojih starješina, sukladno s njihovim tumačenjem i

primjenom Svetoga pisma, trebala biti jedini sudac o razinama i metodama takve suradnje. Starješine bi trebali odrediti sve ostalo vezano uz: članstvo, statut, stegovne postupke, karitativnu pomoć i upravljanje (Djela 15:19--31; 20:28; 1. Korinćanima 5:4-7,13; 1. Petrova 5:1-4).

Vjerujemo da je svrha crkve proslaviti Boga (Efežanima 3:21) izgrađivanjem same sebe u vjeri (Efežanima 4:13-16), učenjem iz Riječi (2. Timoteju 2:2,15; 3:16-17), zajedništvom (Djela 2:47; 1. Ivanova 1:3), obdržavanjem obreda (Luka 22:19; Djela 2:38-42), te promicanjem i naviještanjem evanđelja po cijelome svijetu (Matej 28:19; Djela 1:8; 2:42).

Vjerujemo da su svi sveti pozvani na djelo službe (1. Korinćanima 15:58; Efežanima 4:12; Otkrivenje 22:12).

Vjerujemo da crkva treba surađivati s Bogom u ostvarenju njegove namjere u svijetu. Radi toga on dariva crkvi duhovne darove. Najprije, on daje ljude koji su izabrani u svrhu opremanja svetih za djelo službe (Efežanima 4:7-12). Zatim daje jedinstvene i posebne duhovne sposobnosti svakom članu Kristova tijela (Rimljanima 12:5-8; 1. Korinćanima 12:4-31; 1. Petrova 4:10-11).

Vjerujemo da su postojale dvije vrste darova darovanih ranoj crkvi: karizmatički darovi božanske objave i ozdravljenja, koji su dani privremeno u apostolsko vrijeme u svrhu potvrđivanja istinitosti apostolske poruke (Hebrejima 2:3-4; 2. Korinćanima 12:12); te darovi za služenje, dani da se opreme vjernici za izgradnju jedni drugih. Budući da je Novim zavjetom Božja objava dovršena, Sveto pismo postaje jedinim testom istinitosti čovjekove poruke, pa darovi karizmatičke naravi nisu više potrebni za potvrđivanje pojedinog čovjeka ili njegove poruke (1. Korinćanima 13:8-12). Karizmatičke darove može krivotvoriti i Sotona kako bi prevario, ako bi bilo moguće, i same vjernike (1. Korinćanima 13:13; 14:12; Otkrivenje 13:13-14). Jedinim darovi koji djeluju danas su nekarizmatički darovi dani za izgradnju (vjernika) (Rimljanima 12:6-8).

Vjerujemo da danas nitko ne posjeduje dar ozdravljanja, ali Bog uslišava molitvu vjere te će odgovoriti za dobrobit bolesnog, nevoljnog, ožalošćenog (Luka 18:1-6; Ivan 5:7-9; 2. Korinćanima 12:6-10; Jakov 5:13-16; 1. Ivanova 5:14-15).

Vjerujemo da su mjesnoj crkvi povjerena dva obreda: krštenje i Večera Gospodnja (Djela 2:38-42). Biblijsko krštenje uranjanjem (Djela 8:36-39) je svečano i prekrasno svjedočanstvo kojim vjernik očituje svoju vjeru u raspetog, pokopanog i uskrslog Spasitelja i njegovo sjedinjenje s njime u smrti, grijehu i uskrsnuću novome životu (Rimljanima 6:1-11). Ono je također

znak zajedništva i poistovjećivanja s vidljivim Kristovim Tijelom (Djela 2:41-42).

Vjerujemo da je Večera Gospodnja spomen i navješćivanje njegove smrti sve dok on ne dođe, a trebalo bi joj uvijek prethoditi ozbiljno samoispitivanje (1. Korinćanima 11:28-32). Također vjerujemo da nas Večera Gospodnja, iako su njeni čimbenici samo simboli Kristova tijela i krvi, povezuje s uskrsnim Kristom koji je u njoj nazočan na jedinstveni način u zajedništvo sa svojim ljudima (1. Korinćanima 10:16).

ANĐELI

Sveti Anđeli

Vjerujemo da su anđeli stvorena bića i ne smije ih se štovati. Iako su oni stvorenja višega reda od čovjeka, stvoreni su da služe Boga i da mu se klanjaju (Luka 2:9-14; Hebrejima 1:6-7,14; 2:6-7; Otkrivenje 5:11-14; 19:10; 22:9).

Pali Anđeli

Vjerujemo da je Sotona stvoreni anđeo i tvorac grijeha. On je pao pod Božju osudu pobunom protiv svoga Stvoritelja (Izaija 14:12-17; Ezekiel 28:11-19), povukao je bezbroj anđela sa sobom u svojoj pobuni (Matej 25:41; Otkrivenje 12:1-14) i unio grijeh u ljudsku rasu kušajući Evu (Postanak 3:1-15).

Vjerujemo da je Sotona otvoreni i očitovani neprijatelj Boga i čovjeka (Izaija 14:13-14; Matej 4:1-11; Otkrivenje 12:9-10); knez ovoga svijeta koji je poražen smrću i uskrsnućem Isusa Krista (Rimljanima 16:20); te da će biti vječno kažnjen u ognjenom jezeru (Izaija 14:12-17; Ezekiel 28:11-19; Matej 25:41; Otkrivenje 20:10).

POSljednji DOGAĐAJI (Eshatologija)

Smrt

Vjerujemo da tjelesna smrt ne uključuje nikakav gubitak nematerijalne svjesnosti (Otkrivenje 6:9-11), da duša otkupljenog odmah prelazi u Kristovu nazočnost (Luka 23:43; Filipljanima 1:23; 2. Korinćanima 5:8), da postoji odvojenje duše i tijela (Filipljanima 1:21-24), te da će za otkupljene takvo odvojenje trajati sve do uzeća (1. Solunjanima 4:13-17), čime započinje prvo uskrsnuće (Otkrivenje 20:4-6), kada će duša i tijelo biti sjedinjeni da bi

vječno bili proslavljeni s našim Gospodinom (Filipljanima 3:21; 1. Korinćanima 15:35--44, 50-54). Do tada duše otkupljenih u Kristu ostaju u radosnom zajedništvu s našim Gospodinom Isusom Kristom (2. Korinćanima 5:8).

Vjerujemo u tjelesno uskrsnuće svih ljudi: spašenih za vječni život (Ivan 6:39; Rimljanima 8:10-11,19-23; 2. Korinćanima 4:14), a nespašenih za sud i vječnu kaznu (Danijel 12:2; Ivan 5:29; Otkrivenje 20:13-15).

Vjerujemo da su duše umrlih – nespašenih - čuvane pod kaznom do drugog uskrsnuća (Luka 16:19-26; Otkrivenje 20:13-15), kada će duša i tijelo biti sjedinjeni (Ivan 5:28-29). Oni će se tada pojaviti pred Velikim bijelim prijestoljem (Otkrivenje 20:11-15) i biti bačeni u pakao, ognjeno jezero (Matej 25:41-46), odbačeni od Božjega života zauvijek (Danijel 12:2; Matej 25:41-46; 2. Solunjanima 1:7-9).

Uzeće Crkve

Vjerujemo u osoban, fizički povratak našega Gospodina Isusa Krista prije sedmogodišnjih velikih nevolja (1. Solunjanima 4:16; Tit 2:13), sa svrhom da prenese svoju Crkvu s ove zemlje (Ivan 14:1-3; 1. Korinćanima 15:51-53; 1. Solunjanima 4:15; 5:11) i nagradi vjernike prema njihovim djelima - između uzeća i njegova slavnog povratka sa svetima (1. Korinćanima 3:11-15; 2. Korinćanima 5:10).

Velike nevolje

Vjerujemo da će odmah nakon uzeća crkve sa zemlje (Ivan 14:1-3; 1. Solunjanima 4:13-18) pravedni Božji sud biti iskaljen na nevjernički svijet (Jeremija 30:7; Danijel 9:27; 12:1; 2. Solunjanima 2:7-12; Otkrivenje 16), te da će taj sud doseći vrhunac kod Kristova povratka na zemlju u slavi (Matej 24:27-31; 25:31-46; 2. Solunjanima 2:7-12). U to vrijeme će se sveti iz starozavjetnog vremena i vremena velikih nevolja podignuti, a ostali koji tada budu živjeli bit će suđeni (Danijel 12:2-3; Otkrivenje 20:4-6). Ovaj period obuhvaća sedamdesetu sedmicu Danijelovog proročanstva (Danijel 9:24-27; Matej 24:15-31; 25:31-46).

Drugi dolazak i Tisućugodišnje kraljevstvo

Vjerujemo da će nakon vremena velikih nevolja Krist doći na zemlju, sjesti na Davidovo prijestolje (Matej 25:31; Luka 1:31-33; Djela 1:10-11; 2:29-30) i uspostaviti svoje mesijansko kraljevstvo na zemlji, za tisuću godina (Otkrivenje 20:1-7). Tijekom tog doba uskrsli vjernici će vladati s njime nad Izraelom i svim narodima na zemlji (Ezekijel 37:21-28; Danijel 7:17-22;

Otkrivenje 19:11-16). Toj vladavini prethodit će zbacivanje Antikrista i Lažnog proroka, te odstranjivanje Sotone iz ovoga svijeta (Danijel 7:17-27; Otkrivenje 20:1-7).

Vjerujemo da će to kraljevstvo biti ispunjenje Božjeg obećanja Izraelu (Izaija 65:17-25; Ezekijel 37:21-28; Zaharija 8:1-17) da će ih vratiti u zemlju koju su izgubili svojom neposlušnošću (Ponovljeni zakon 28:15-68). Poslijedak te neposlušnosti bilo je privremeno odstranjivanje Izraela (Matej 21:43; Rimljanima 11:1--26), koji će ponovno biti probuđen pokajanjem kako bi ušao u zemlju blagoslova (Jeremija 31:31-34; Ezekijel 36:22-32; Rimljanima 11:25-29).

Vjerujemo da će to vrijeme vladavine našeg Gospodina biti obilježeno suglasjem, pravdom, mirom, pravednošću i dugim životom (Izaija 11; 65:17-25; Ezekije 136:33-38), a biti će dovršeno puštanjem Sotone (Otkrivenje 20:7).

Sud za izgubljene

Vjerujemo da će, kada bude pušten nakon tisućugodišnje Kristove vladavine (Otkrivenje 20:7), Sotona zavesti narode na zemlji i skupiti ih u bitku protiv vjernika i voljenog grada, a onda će Sotonu i njegovu vojsku progutati vatra s neba (Otkrivenje 20:9). Potom će Sotona biti bačen u ognjeno sumporno jezero (Matej 25:41; Otkrivenje 20:10), a Krist će, kao Sudac svih ljudi (Ivan 5:22), uskrisiti i suditi velike i male sa sudačkog Velikog bijelog prijestolja.

Vjerujemo da će uskrsnuće nespasanih (umrlih) za sud biti fizičko uskrsnuće i oni će, primivši svoju osudu, (Rimljanima 14:10-13) biti predani vječnoj svjesnoj kazni u ognjenom jezeru (Matej 25:41; Otkrivenje 20:11--15).

Vječnost

Vjerujemo da će nakon završetka tisućugodišnje Kristove vladavine, privremenog puštanja Sotone i suda nevjernih (2. Solunjanima 1:9; Otkrivenja 20:7-15) spašeni stupiti u vječnu slavu s Bogom, nakon čega će se počela zemlje rastvoriti (2 Petrova 3:10) i zamijeniti s novom zemljom gdje će prebivati samo pravednost (Efežanima 5:5; Otkrivenje 20:15,21-22). Potom će nebeski grad sići s neba (Otkrivenje 21:2) i biti mjesto prebivanja vjernika, gdje će zauvijek uživati u zajedništvu s Bogom i jedni s drugima (Ivan 17:3; Otkrivenje 21-22). Naš Gospodin, Isus Krist, pošto je ispunio svoje otkupiteljsko poslanje, predat će kraljevstvo Bogu Ocu (1. Korinćanima 15:24-28), da bi u svemu trojedini Bog vladao zauvijek (1. Korinćanima 15:28).